

A gyerekek pártján!

Az igazi emberi tanulásban a kiindulópont az érdeklődés. Ez természetesen megvan minden gyerekben. Ezt az érdeklődést kell kielégítse a tanár, és akkor a gyerek világa egyre jobban tágul, és képességei fejlődnek. Ellenkező esetben, mint ez a mai iskolában újra és újra megtörténik, a gyerek egyre jobban elfordul a világtól, és a világgal való kommunikációja egyre korlátozottabb lesz. (Ezt nevezik azután az iskolában szemenszedett módon érdektelenségnek)

Nem szabad, hogy a tanárt megtévessze a látás: vannak jó tanulók, akik jól tudják visszamondani az anyagot, és vannak rosszak, akik nem teszik ezt. A tananyag visszamondásának képessége nem jelenti azt, hogy a tanuló elsajátított valamit. A mai iskola egész rendszerével alattvalókat nevel. A tanuló a tanár és az iskola-rendszer alattvalója. Jogtalan és kiszolgáltatott személy. Az iskolai tanár maga is kiszolgált

tott. Kiszolgáltatott az iskolai bürokráciának, amelytől fizetését kapja, és amely így rendelkezik felette. A tanárok fizetését valójában nem az iskolai bürokrácia termeli meg, hanem az állampolgárok. Csak hogy ez bekerül a költségvetés rendszerébe, ahol ez uralmi pozíciókat biztosít az oktatási és párt bürokráciának.

E bevezető után jobban érthető az iskolai agresszió, amely csak kifejeződése egy sokkal mélyebb és bonyolultabb problémának. Az iskolai agresszió csak kifejezője a reménytelenségnek, amivel sok fiatal találkozik az iskolában. Az iskola 6 éves kortól a gyerekeknek csak az agyát látja, és a tanítást az agyba való betöltésézésnek képzele. Ez a szomorú valóság. A képességeket, amelyeket a gyerekeknek el kell sajátítani, a végletekig leegyszerűsíti és kiforgatja valójukból. A gyerekek nem azért kell olvasnia, mert valami érdekes dolgot meg szeretne tudni, nem azért kell írnia, mert valami érdekes dolgot közölni akar, nem azért kell számolnia, mert valami érdekes problémát meg akar oldani, hanem azért kell olvasnia, mert olvasni tudni kell, legyen az akármilyen, amit eléd tesznek, azért kell írnia, mert az a házi feladat stb. stb.

Nem beszélek még a legfontosabbról: Az emberi viszonyokról nem akar tudni az iskola semmit. Ebben az ügyben persze vannak szép célok, leírva dokumentumokban, de valójában az iskola egy börtön, ahol a börtön szabályzatot a börtönőrök írják.

Egy a mainál sokkal decentralizáltabb társadalmat képzelek el, ahol a gyerekek iskoláztatása nem az állam feladata, hanem a szülőké és a tanároké. Ahol nincsen állami tanterv, hanem közösségek vannak, ahol az iskolának olyan önállósága van, mint az Summerhillben szokásos. Az egyes tanároknak pedig olyan szabadsága, amely megfelel annak, hogy ők valóban ismerik a gyerekeket, és hivatásuknak a gyerekek

tanítását tartják, nem valami absztrakt tananyagét. Egy olyan iskolát képzelek, ahol a legfontosabb faktor a gyerek érdeklődése, azután a tanár ismeretei és érdeklődése, és csak ez után jön a sorban valami orientáló jellegű tanterv.

Mind ehhez le kellene győzni azt, amit az ellenőrzési vágyunk nevezünk, amely létrehozta és fenntartja az iskolai bürokráciát, amely elnyeli a pénzt, amit elvonnak az állampolgároktól. Ezen a pénzen épülnek irtatlan, lelketlen iskolaépületek, iskolagyárak, amelyekben csak tönkremenni lehet. Csak olyan iskolákat engedélyeznék, ha egyszer miniszter lennének, amelyeknek nagy kertje lenne, és a mai iskolák környékén leromboltatnék épületeket, hogy minden iskolának legyen egy nagy kertje!

Az iskolai bürokráciát le kellene építeni. Nem kellene hivatalok, nem kellene pszichológusok hadát foglalkoztatni, ha az iskola maga figyelembe venné a gyerekek igényeit, érdeklődését, természetét.

Ha a tanárok, akik kikerülnek a tanárképző intézményekből tudnák, hogy a gyerekek, akiket 6 éves korukban elkezdnek tanítani, milyen sokat tudnak már a világról. Micsoda érdeklődés van bennük, akik tudnák, hogy feladatuk nem ezeknek a gyerekeknek az idomítása, valamilyen elmélet szerint, hanem a gyerekek megismerése, és olyan környezet létrehozása az iskolában, ahol ezek a gyerekek tovább fejlődhetnek, kibontakoztathatják azt a sajátosat, egyszerűen, amiben tehetségesek.

Ebben a folyamatban Summerhill példájának tanulmányozása egy fontos lépcső lehetne. Így juthatnánk el oda, ahova Summerhill, és a többi szabad iskola eljut. Önálló emberek kerülnek ki, akik képesek a nehéz feladatra: megismerni önmagukat, és másokat, alkalmazkodni egymáshoz a nélkül, hogy rögtön rendőrért kiáltanának stb. stb. Ezekben az iskolákban nem lenne többet agresszió (konfliktusok, érzelmek persze igen), nem lennének faji problémák, mert az emberek ismerik egymást. Tudják, hogy az emberi természet se nem jó se nem rossz, hanem alakítható, hogy az emberi agresszió attól függ, hogy mire mennyi figyelem gondosság, kedvesség, szeretet jut. Tudják

hogy ez az az út, ahogyan az emberi destrukció lassan visszazorítható, hogy ez az az út, amely oda vezet, hogy a kultúrában előtérbe kerül a kooperáció a verseny helyett, hogy előtérbe kerül a koncentráció a természettel való egyensúlyra a természet kirablása és lerombolása helyett.

Szerző: Fóti Péter
Forrás: foti-peter.hu

Olvassunk a gyerekeknek

Hiába fáradt az ember, higgyétek el, nincs jobb érzés, mint amikor beleülsz a fotelba, vagy a kanapéra, vagy a kicsi ágyára, s együtt nézitek a mesekönyvet. Ez az esti "szertartás" akár egy életre összekovácsolhat benneteket, és maradandó élmény is lesz.

Sok olyan vizsgálat készült, melyek során azt elemezték, hogy milyen különbségek vannak azok között az iskolás gyerekek között, akiknek a szülei iskola előtt felolvastak, meséltek, és azok között, akiknek nem vagy keveset meséltek a szülei.

A sok meseolvasás fejlesztően hatott a gyerekek tanulási képességeire. Végül is az a gyerek, aki nem tud összeállítani egy mondatot, nehézségei vannak a szavak összeolvasásában, hogyan várható el, hogy sikeres legyen matematikában, tudja az idegen nyelvet, nyelvtant tanuljon?

Segít alkalmazkodni

Az új helyzetek szorongást válthatnak ki. Ha a gyermek egy mesében, könyvben hasonló szituációval találkozik, a valóságban könnyebben kezeli majd a helyzetet.

Fejleszti a logikai képességet

Az olvasás során a gyermek megtanulja az ok - okozati összefüggéseket, több szempontból nézheti a dolgokat (mit érezhet a királylány, és mit a sárkány). Tapasztalatokat szerez, következtetéseket von le.

Növeli a fantáziát

Ha egy könyvben nincsenek képek, a gyermeknek bizony szüksége lesz a fantáziájára. Ilyenkor kialakulnak az általa elképzelt képek, úgy elevenednek meg a szereplők, ahogyan ő szeretné, s ezáltal könnyebben megérti a történetet, könnyebben magáévá teheti.

A kicsik persze még nem tudnak olvasni, ezért egyértelműen a képek a fontosak a számukra. Ezek a képek segítik őket a tudatos felismeréshez és hatnak az érzelmeikre. Viszont a szavak is fontosak! A gyermek anyanyelvi nevelése, és szókincsének gyarapítása ugyanolyan fontos. A szó segíti hozzá a gyermeket, hogy amit elképzelt, azt el is rendezze. S ha még ugyan képekben gondolkodik, a vers, mese, vagy az ismeretnyújtás indítja el az absztrakció, és az elvont gondolkodás felé.

Forrás: boldog-gyermek.hu

Indokolatlan a láztól való félelem

A fertőzés okozta láz - a hőpangással vagy az úgynevezett malignus (rosszindulatú) hyperpyrexiaival ellentétben - alapvetően hasznos élettani folyamat.

A magas láz (41°C-ig) biztosan nem okoz agykárosodást, halált vagy szöveti károsodást.

A lázcsillapítással nem előzhető meg a lázgörcs. A lázgörcs ártalmatlan, helyesen kezelve nem okoz károsodást.

A fizikális és a gyógyszeres lázcsillapítás hatásának erőssége hasonló.

A hideg vizes lázcsillapítást a gyermekek többsége kellemetlennek, sőt rettetőnek tartja, ezért a csak a fent leírt, differenciált módon alkalmazandó.

A paracetamol (BEN-U-RON, Panadol, Rubophen ...) és az ibuprofen (Nurofen, Rhinathiol Cold, Algoflex ...) viszonylag biztonságos, hatásos lázcsillapító. Túladagolás esetén az előbbi akár halálos májkárosodást, az utóbbi vesekárosodást okozhat.

Az amidazophen-származékok (Germicid-C) hatásos lázcsillapítók, viszont életveszélyes mellékhatásuk miatt (agranulocitózis) annak ritkasága ellenére sem javasoltak, és a világ több vezető országában kivonták őket a forgalomból.

A szalicilátok (pl. Aspirin) hatásos lázcsillapítók, de bárányhimlő és valószínűleg más vírusos betegségek esetén 12 év alattiaknál alkalmazva szerepet játszanak a Reye-szindróma (májkárosodással járó heveny kórkép) kialakulásában. Ezért nem, vagy csak 12-14 év felett javasolhatóak.

Elképzelhető, hogy a lázas delíriumot (lázálmokat) nem a láz, hanem a lázcsillapító okozza.

A lázzal, lázcsillapítással kapcsolatos tévhitek fenntartásában az orvosoknak, egészségügyi dolgozóknak jelentős a szerepe.

Forrás: drszokehenrik.hu